

ΠΕΡΙΓΡΑΜΜΑΤΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΑΠΟΚΡΥΣΑΛΛΩΣΗ

2ο Μήνυμα

Η Διακονία της Άννας

Αναγνώσματα από την Αγία Γραφή: Α΄ Σαμ 1:1—2:11, 18-21, 26

- I. Χρειάζεται να συνειδητοποιήσουμε τι είναι η ανάκτηση του Κυρίου. Η ανάκτηση του Κυρίου είναι η οικοδόμηση της Σιών, η οποία συμβολίζει τους νικητές, που είναι η πραγματικότητα του Σώματος του Χριστού, για να ολοκληρωθεί η αγία πόλη, η Νέα Ιερουσαλήμ:**
- A. Η Σιών ήταν η πόλη του βασιλιά Δαβίδ (Β΄ Σαμ 5:7), το κέντρο της Ιερουσαλήμ, όπου χτίστηκε ο ναός, που ήταν το κατοικητήριο του Θεού πάνω στη γη (Ψλ 48:2, 9:11, 74:2, 76:2β, 135:21, Ησ 8:18).
 - B. Στην Παλαιά Διαθήκη υπήρχε η πόλη της Ιερουσαλήμ με τη Σιών ως το κέντρο της. Στην τυπολογία η εκκλησιαστική ζωή είναι η σημερινή Ιερουσαλήμ. Μέσα στην εκκλησιαστική ζωή πρέπει να υπάρχει μια ομάδα νικητών, οι καταρτισμένοι και ώριμοι Θεάνθρωποι, που θα είναι η σημερινή Σιών—Βλ. Απ 14:1-5.
 - Γ. Όντας το αποκορύφωμα και η ομορφιά της αγίας πόλης Ιερουσαλήμ (Ψλ 48:2, 50:2), η Σιών συμβολίζει τους νικητές, που είναι το απόγειο, το επίκεντρο, η ανύψωση, η ενδυνάμωση, ο εμπλουτισμός, η ομορφιά και η πραγματικότητα της εκκλησίας (Ψλ 48:2, 11-12, 20:2, 53:6α, 87:2).
 - Δ. Τα χαρακτηριστικά, η ζωή, η ευλογία και η καθιέρωση της Ιερουσαλήμ προέρχονται από τη Σιών—Α΄ Βασ 8:1, Ψλ 51:18, 102:21, 128:5, 135:21, Ησ 41:27, Ιλ 3:17.
 - E. Όπως συμβολίζονται από τη Σιών, οι νικητές είναι η πραγματικότητα του Σώματος του Χριστού, οι οποίοι ολοκληρώνουν την οικοδόμηση του Σώματος στις τοπικές εκκλησίες, για να φέρουν την ολοκληρωμένη αγία πόλη, τη Νέα Ιερουσαλήμ, που είναι τα απώτερα Άγια των Αγίων, το κατοικητήριο του Θεού στην αιωνιότητα (Απ 21:16, βλ. Εξ 26:2-8, Α΄ Βασ 6:20). Στον νέο ουρανό και τη νέα γη ολόκληρη η Νέα Ιερουσαλήμ θα γίνει Σιών, με όλους τους πιστούς ως νικητές (Απ 21:1-3, 7, 16, 22).
 - ΣΤ. Στο βιβλίο της Αποκάλυψης, αυτό που θέλει ο Κύριος, και αυτό που οικοδομεί, είναι η Σιών που είναι οι νικητές. Αυτή είναι η ουσιαστική πραγματικότητα της πνευματικής αποκάλυψης στον άγιο Λόγο του Θεού. Σίγουρα χρειαζόμαστε απεγνωσμένα να προσευχόμαστε με κάθε τίμημα και να πληρώνουμε το τίμημα, όπως έκανε και ο απόστολος Παύλος—Εφ 6:17-18, Κολ 4:2, Φιλ 3:8-14.
 - Z. Η ανταπόκρισή μας στο κάλεσμα του Κυρίου προς τους νικητές, σε αυτήν την εποχή, είναι να ζωοποιηθούμε. Το να είμαστε ζωοποιημένοι σημαίνει να είμαστε ζωντανό και ενεργοί στην ενότητα με τον ζωντανό και ενεργό Θεό. Η κίνηση του Θεού πάνω στη γη, για την επίτευξη της αιώνιας οικονομίας Του, εκτελείται τελικά διαμέσου των νικητών.
 - H. Πάνω στη γη, που την έχει σφετεριστεί (ο εχθρός), υπάρχει το όρος του Γιαχβέ, το όρος Σιών, που είναι απόλυτα ανοιχτό προς τον Κύριο και κατεχόμενο απ' Αυτόν. Οι νικητές, οι οποίοι συμβολίζονται από τη Σιών, είναι το προγεφύρωμα, μέσα από το οποίο ο Κύριος, ο Βασιλιάς της δόξας, θα επιστρέψει ώστε να κατακτήσει ολόκληρη τη γη για τη βασιλεία Του—Ψλ 24:1-3, 7-10, Δν 2:34-35, 7:13-14, Ιλ 3:11, Απ 11:15, 19:13-14.
 - Θ. Δεν υπάρχει άλλη οδός για να φτάσουμε στο αποκορύφωμα της αιώνιας οικονομίας του Θεού, στην πραγματικότητα του Σώματος του Χριστού, εκτός από την προσευχή. Με το να γίνουμε νικητές, οι οποίοι αποτελούν την πραγματικότητα του Σώματος του Χριστού, που θα είναι η νύφη Του, θα βάλουμε τέλος σε αυτήν την εποχή, την εποχή της εκκλησίας, και θα φέρουμε τον Χριστό, ως τον Βασιλιά της δόξας, για να

Α΄ ΚΑΙ Β΄ ΣΑΜΟΥΗΛ

2ο Μήνυμα (συνέχεια)

καταλάβει, να κατακτήσει και να βασιλεύσει επί της γης, μαζί με τους νικητές Του, στην εποχή της βασιλείας—Απ 19:7-9, 20:4-6, Ψλ 24:7-10.

II. Το πρώτο βιβλίο του Σαμουήλ μας δείχνει με την τυπολογία τον ερχομό του Χριστού ως Βασιλιά (που συμβολίζεται από τον Δαβίδ) με τη βασιλεία Του:

- A. Υπό τον Ηλεί, το παλιό Ααρωνικό ιερατείο είχε γίνει τετριμμένο και παρακμάζον (Α΄ Σαμ 2:12-29). Έτσι, ο Θεός θέλησε να κάνει μια νέα αρχή για την επίτευξη της αιώνιας οικονομίας Του:
1. Το περιεχόμενο των Κριτών αναφέρεται στους γιους Ισραήλ που εμπιστεύτηκαν τον Θεό, εγκατέλειψαν τον Θεό, ηττήθηκαν από τους εχθρούς τους, και μετανόησαν προς τον Θεό στη θλίψη τους. Όταν στράφηκαν στον Κύριο, Αυτός έφερε στο προσκήνιο έναν κριτή που τους απάλλαξε από το χέρι των καταπιεστών τους. Ωστόσο, όταν εκείνος ο κριτής πέθανε, επέστρεψαν στις πονηρές οδούς τους και έγιναν διεφθαρμένοι (Κρ 1:1-2, 2:11—3:11). Αυτός ήταν ένας κύκλος που επαναλήφθηκε επτά φορές στο βιβλίο των Κριτών.
 2. Για πολλά χρόνια η εκκλησία απλά επαναλάμβανε την ιστορία του Ισραήλ υπό τους κριτές. Αλλά σήμερα ο Θεός θέλει να αποκτήσει εκείνους που είναι σαν τον Σαμουήλ, τους νικηφόρους Ναζηραίους (Αρ 6:1-9), οι οποίοι θα φέρουν τον Χριστό, τον αληθινό Δαβίδ, που θα είναι ο Βασιλιάς, ο βασιλεύων στη χιλιετή βασιλεία Του, όπου οι νικητές «θα ακτινοβολήσουν σαν τον ήλιο μέσα στη βασιλεία του Πατέρα τους» (Μτ 13:43).
 3. Σήμερα χρειάζεται να προσβλέπουμε στον Κύριο για κάτι καινούργιο, μια καινούργια αναζωπύρωση που θα αλλάξει την τωρινή εποχή, την εποχή της εκκλησίας εν μέσω του σατανικού χάους, και θα φέρει την εποχή του Βασιλιά με τη χιλιετή βασιλεία Του.
- B. Για τη γέννηση του Σαμουήλ ο Θεός δρούσε στο παρασκήνιο. Αφενός έκλεισε τη μήτρα της Άννας. Αφετέρου προετοίμασε την Φενίννα να παροξύνει την Άννα «υπερβολικά, ώστε να την κάνει να αδημονεί, που ο Κύριος είχε κλείσει τη μήτρα της» (Α΄ Σαμ 1:5-6). Κάθε χρόνο, όταν η Άννα ανέβαινε στον οίκο του Γιαχβέ, η Φενίννα την παρόξυνε σε βαθμό που εκείνη έκλαιγε και δεν έτρωγε (Α΄ Σαμ 1:7).
- Γ. Αυτό ανάγκασε την Άννα να προσευχηθεί να της δώσει ο Κύριος ένα αρσενικό παιδί. Η προσευχή της Άννας, στην οποία έδωσε όρκο στον Θεό, δεν προήλθε από την Άννα αλλά από τον Θεό. Ο Θεός ήταν ευχαριστημένος με την προσευχή της Άννας και την υπόσχεσή της, και άνοιξε τη μήτρα της (Α΄ Σαμ 1:10-11, 20). Η Άννα συνέλαβε, γέννησε ένα παιδί και το ονόμασε Σαμουήλ (που σημαίνει «ακούστηκε από τον Θεό», ή «ζητήθηκε από τον Θεό»).
- Δ. Μόνο ο Θεός μπορούσε να παρακινήσει την Άννα, η οποία ήταν ένα με τον Θεό στη γραμμή της ζωής. Η γραμμή της ζωής είναι μια γραμμή που φέρνει στο προσκήνιο τον Χριστό για την απόλαυση του λαού του Θεού, ώστε να μπορεί ο Θεός να έχει τη βασιλεία Του επί της γης, που είναι η εκκλησία ως το Σώμα του Χριστού (Μτ 16:18-19, Ρωμ 14:17-18, Εφ 1:22-23), ο ίδιος ο οργανισμός του Τριαδικού Θεού. Εφόσον ο Θεός μπορεί να κερδίσει έναν τέτοιο άνθρωπο, που είναι ένα με Αυτόν στη γραμμή της ζωής, θα έχει μια οδό επί της γης (Α΄ Σαμ 1:1-2:11, 18, 21, 26).
- Ε. Στην πραγματικότητα, ο Σαμουήλ δεν καταγόταν από κανέναν άνθρωπο. Ο Θεός ήταν η αληθινή καταγωγή του, ο οποίος παρακινούσε τον λαό Του κυριαρχικά και μυστικά. Η προσευχή της Άννας ήταν μια ηχώ, μια εκφώνηση, της επιθυμίας της καρδιάς του

ΠΕΡΙΓΡΑΜΜΑΤΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΑΠΟΚΡΥΣΑΛΛΩΣΗ

2ο Μήνυμα (συνέχεια)

Θεού. Ήταν η ανθρώπινη συνεργασία με τη θεία κίνηση για την εκτέλεση της αιώνιας οικονομίας του Θεού:

1. Η προσευχή της Άννας υποδεικνύει ότι η κίνηση του Θεού, και η απάντησή Του στην προσευχή της, ήταν για να παραγάγει έναν Ναζηραίο, έναν νικητή, ο οποίος θα ήταν απόλυτος για την εκπλήρωση της επιθυμίας του Θεού—Α΄ Σαμ 1:10-20.
2. Ο Ναζηραίος είναι εκείνος που είναι αφιερωμένος στον Θεό απολύτως, που λαμβάνει τον Θεό ως τον Βασιλιά, τον Κύριο, την Κεφαλή και τον Σύζυγό του, και που δεν ενδιαφέρεται για τη συμμετοχή στις κοσμικές απολαύσεις. Προτού καν γεννηθεί, ο Σαμουήλ ήταν αφιερωμένος από τη μητέρα του για να γίνει ένας τέτοιος άνθρωπος.

III. Το πρώτο βιβλίο του Σαμουήλ αντιπροσωπεύει μια διακονία που φέρνει τον Βασιλιά με την βασιλεία Του. Μπορούμε να την ονομάσουμε «διακονία της Άννας»:

- A. Η Φενίννα και η Άννα αντιπροσωπεύουν δύο αρχές και δύο διακονίες που είναι θεμελιωδώς διαφορετικές (Α΄ Σαμ 1:2, 4, 7). Η διακονία της Άννας ήταν για να φέρει μόνο τον Βασιλιά, όχι να κάνει πολλά παιδιά. Από την άλλη, η διακονία της Φενίννας ήταν για να κάνει πολλά παιδιά, δηλαδή, ήταν μια διακονία που αποσκοπούσε σε μεγάλους αριθμούς. Η Φενίννα και τα παιδιά της αντιπροσωπεύουν την πλειοψηφία του λαού του Θεού, που δεν έχει να κάνει όμως με την αλλαγή της εποχής, για να φέρει τον Χριστό ως τον Βασιλιά της δόξας (Ψλ 24:1-3, 7-10).
- B. Η οδός της Άννας δεν ήταν εύκολη και έγινε ακόμα πιο δύσκολη λόγω των συγκρίσεων και χλευασμών της Φενίννας. Εκείνοι που επιθυμούν να γίνουν σαν την Άννα θα πρέπει να είναι προετοιμασμένοι για διωγμό, περιφρόνηση, θρήνο και νηστεία.
- Γ. Δεν έχει να κάνει με το πόσους ανθρώπους μπορούμε να σώσουμε, αλλά με το να αποκτήσει ο Θεός την ομάδα των νικητών Του. Ο Θεός επιθυμεί να αποκτήσει ανθρώπους που θα μπορέσουν να προσευχηθούν και να φέρουν τη βασιλεία με τον Χριστό ως Βασιλιά και τους νικητές ως συμβασιλείς.
- Δ. Η προσευχή της Άννας αποτέλεσε το μέσο για τη γέννηση του Σαμουήλ. Οι προσευχές μας πρέπει να έχουν ως αποτέλεσμα την παραγωγή των νικητών. Χρειάζεται να προσευχόμαστε σε ενότητα με τον αναληφθέντα Χριστό, στην ουράνια διακονία Του στο στάδιο της ενίσχυσης, για την παραγωγή των νικητών—Απ 1:4, 3:1, 4:5, 5:6, 2:7, 11, 17, 26-29, 3:5-6, 12-13, 21-22.
- E. Η Άννα έφτασε στο σημείο που δεν μπορούσε να συνεχίσει χωρίς να έχει γιο. Έπρεπε οπωσδήποτε να αποκτήσει έναν γιο. Στο Α΄ Σαμουήλ 1 ο γιος συμβολίζει το νικηφόρο, συλλογικό αρσενικό παιδί από την Αποκάλυψη 12, που αλλάζει την εποχή για να φέρει τον Βασιλιά με τη βασιλεία Του:
 1. Η πιο σημαντική κίνηση του Θεού που αλλάζει την εποχή φαίνεται με το αρσενικό παιδί στην Αποκάλυψη 12, το οποίο αποτελείται από τον Χριστό, τον κορυφαίο Νικητή, και όλους τους νικητές που Τον ακολουθούν. Επειδή ο Θεός θέλει να βάλει τέλος σε αυτήν την εποχή και να φέρει την εποχή του Βασιλιά με τη βασιλεία Του, χρειάζεται το νικηφόρο, συλλογικό αρσενικό παιδί, που είναι το εργαλείο που θα αλλάξει την εποχή.
 2. Η αρπαγή του αρσενικού παιδιού θα βάλει τέλος στην εποχή της εκκλησίας και θα φέρει την εποχή της βασιλείας. Μετά από την αρπαγή θα υπάρχει μια «φωνή μεγάλη στον ουρανό να λέει: Τώρα έγινε η σωτηρία και η δύναμη και η βασιλεία του Θεού μας και η εξουσία του Χριστού του»—Απ 12:10.

Α΄ ΚΑΙ Β΄ ΣΑΜΟΥΗΛ

2ο Μήνυμα (συνέχεια)

IV. Η εμπειρία της Άννας δείχνει ότι χρειάζεται να ξεχύσουμε την ψυχή μας ενώπιον του Κυρίου εν μέσω της πικρίας μας (Α΄ Σαμ 1:6, 10, 15-16). Στην Έξοδο 15 οι γιοι του Ισραήλ ήρθαν στα πικρά νερά της Μερράς. Καθώς ο λαός γόγγυζε ενάντια στον Μωυσή, «ο Μωυσής βόησε στον Κύριο· και ο Κύριος του έδειξε ένα ξύλο, που όταν το έριξε στα νερά, τα νερά γλύκαναν» (Εξ 15:22-25):

- A. Το ξύλο που ο Κύριος έδειξε στον Μωυσή υποδηλώνει το δέντρο της ζωής. Η Αποκάλυψη 2:7 μιλάει για «το ξύλο της ζωής». Η λέξη «ξύλο» χρησιμοποιείται και στην Α΄ Πέτρου 2:24:
1. Το ξύλο της ζωής στην Αποκάλυψη 2:7 υποδηλώνει τον σταυρωθέντα (όπως υποδεικνύεται από το δέντρο της ζωής σαν ένα κομμάτι ξύλο—Α΄ Πε 2:24) και αναληφθέντα (όπως υποδεικνύεται από τη ζωή του Θεού—Ιω 11:25) Χριστό. Έτσι, μπορούμε να πούμε ότι το ξύλο που ο Μωυσής έριξε στα πικρά νερά ήταν ο σταυρωμένος και αναστημένος Χριστός, που είναι το δέντρο της ζωής.
 2. Όταν κράζουμε στον Κύριο κατά την προσευχή, μας δείχνει το όραμα του σταυρωμένου και αναστημένου Χριστού, που είναι το δέντρο της ζωής. Μέσω της προσευχής μας, ξεχύνοντας την ψυχή μας ενώπιον του Κυρίου, ρίχνουμε αυτό το ξύλο μέσα στα πικρά νερά της ύπαρξής μας. Τότε αυτά τα πικρά νερά γίνονται γλυκά στην παρουσία του Κυρίου.
- B. Η προσευχή της Άννας προήλθε από τις πικρές συνθήκες της και την πικρή της ύπαρξη (Α΄ Σαμ 1:6, 10). Είπε στον Ηλεί, «Εγώ είμαι γυναίκα καταθλιμμένη στην ψυχή...ξέχυσα την ψυχή μου μπροστά στην Κυρία...από τα πλήθος του πόνου μου και της θλίψης μου μίλησα μέχρι τώρα» (Α΄ Σαμ 1:15-16). Ο Ψαλμός 62:8 λέει, «Ελπίζετε σ' αυτόν σε κάθε στιγμή· ανοίγετε, λαοί, μπροστά του τις καρδιές σας· ο Θεός είναι καταφύγιο σε μας. Διάψαλμα». Τέτοιες προσευχές, για την επικοινωνία μας με τον Κύριο, αποτελούνται από λόγια που εκφράζονται με ειλικρίνεια από την καρδιά.
- Γ. Κάθε φορά που βρισκόμαστε σε πικρές συνθήκες και έχουμε πικρία στην ύπαρξή μας, χρειάζεται να ξεχύνουμε την ψυχή και την καρδιά μας στον Κύριο, όντας αληθινόι και ειλικρινείς με Αυτόν. Τέτοια προσευχή παράγει τους νικητές, οι οποίοι θα φέρουν τον Βασιλιά με την βασιλεία.
- Δ. Όταν έρθουμε σε «πικρά νερά», χρειάζεται να συνειδητοποιήσουμε ότι ο Θεός μας παρακινεί, κυριαρχικά και μυστικά, να προσευχηθούμε απεγνωσμένα όχι μόνο για την εσωτερική μας θεραπεία (Εξ 15:26), αλλά ακόμη περισσότερο για την παραγωγή των νικηφόρων Ναζηραίων. Εκείνοι θα συνεργαστούν με τον Θεό για να φέρουν τον Βασιλιά με τη βασιλεία—όταν το όνομα του Θεού θα είναι θαυμαστό σε ολόκληρη τη γη (Ψλ 8:1), και η βασιλεία του κόσμου θα γίνει «του Κυρίου μας και του Χριστού του, και θα βασιλέψει στους αιώνες των αιώνων» (Απ 11:15).